KARİKATÜR

Dünya — Ensemden yakalayıp kaldırdın, yine mi yere vuracaksın?

Harp — Ne yapalım, hak oyun üçtür!..

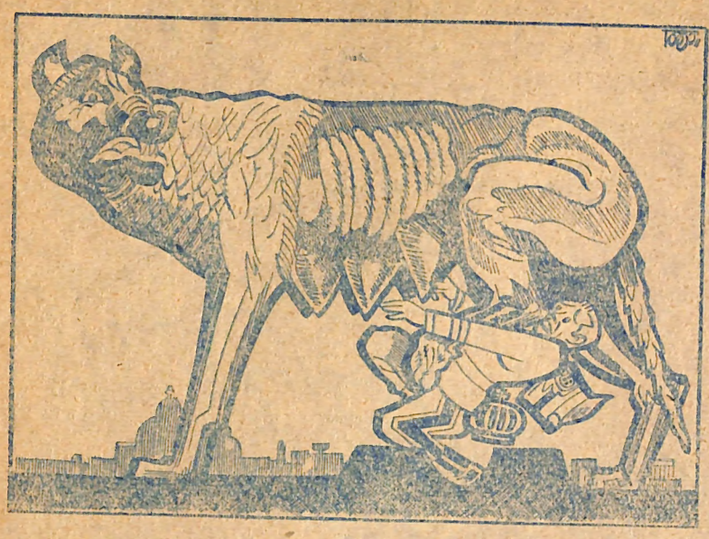

Roma kurdu Romüsten sonra Romülüse tekmeyi attı!.

Ankaraya Mektup

OYUNCAK YOK DEMEYELİM, ÇOOOK!..

Altı, yedi senedir dünyanın şakaya gelmez işleri entipüften maddelere vakit ve iptidaî madde sarfedecek halden çıktı... Meselâ eskiden bir oyuncak endüstrisi vardı; harple beraber ortadan kalktı. Öyle ya, bu iş de maddei iptidaiye, insan ve vakit ister, fakat bunların hepsi harbe tahsis edildi...

O güzelim oyuncaklara biz büyükler bile âdeta hasretiz; onlar buluşları, öğretişleri, yapılışları, renkleri... hulâsa her güzellikleriyle öyle dört başı mamur şeylerdi ki bu işin ayrı bir bilgi, bir endüstri işi olduğuna en basit düşüncelilerimizi inandırsa gerektir.

Bunlar bizim çocukluğumuzda da vardı; fakat o zamanla mütenasip basitlikte idi. Meselâ bir itfaiye arabası mevcuttu ki beygirli idi. Çiftliği vardı; traktörü yoktu. Ordusu vardı; otomatize değildi... Fakat yine de hoş şeylerdi. Lâkin itiraf edeyim ki bizim gibi orta hallilerin eli bunlara ancak sünnet günümüzde uzanabilirdi. Doğum yıldönümleri gibi âdetler zamanımızda esasen mevcut bulunmadığından ancak bayramlarda hediye alır, bunlar da senede iki tane olduğu için bu hususta aile bütçesi, ancak Eyüp semtile alâkadar olurdu.

Bu Eyüp mamulâtı da ne oyuncaklardı ya?.. En acemi çocuğun bile yapacağı arabalar, hepimiz çamurla oynadığımız için yine her birimizin imal edeceği testicikler, çevirince zır zır çatlak bir ses çıkaran meşhur kaynana zırıltıları... ilâh ilâh... Bunların bir dükkândan çıktığına delâlet eden alâmetleri yalnız boyaları ve testilerin üzerine yapıştırılan aynaları idi...

Aktarların mamulâtı uçurtmalardan başka bizim oyuncaklarımız, bir de Uzunçarşı mamulâtı olan çıngıraklı, çıngıraksız çemberler ve bilhassa, bilhassa fıskiyelerdi.

Bakınız bu fiskiyeler mühimdi!. Şimdiki on kuruşluklar kalınlığında bir ağacın ortası delinerek oraya bir ince değnek uydurursanız; işte bizim meşhur fiskiyeler. Şu var ki bunlar Uzun çarşıda el tornalarından çekilmiştir ve muntazamcadır. Eskiden on paraya alırdık. Şimdi yine varsa muhakkak ya beş, ya on kuruşadır.

İç değneğin ucundaki kertiğe biraz bez bağlayıp bir koğa da su alınca kapının önüne oturdunuz mu değmesinler keyfinize... Koğadan suları alıp fışkırtır, alıp fışkırtır; belediyeye ufak bir yardımda da bulunurdunuz...

Bu fiskiye denilen on paralık oyuncaklarla müsabakalar bile yapar ve en uzağa attırabilene birincilik verirdik; hey gidi çocukluk!..

Bir de patlangaç dediğimiz oyuncaklarımız vardı. Bunlar kendi mamulâtımızdı. Ya içi oyulmuş mürver dalının veya bir kaz tüyünün içine göre bir değnek uydurularak birincisile çitlenbik atılır,, kaz tüyünden olan da karpuz kabuklarına batırılarak doldurulur, tabanca gibi pat pat yallah edilirdi.

Biz, on paralık fıskiye, bedava patlangaçla büyüdük ve bundan büyük zevkler de aldık. Şimdi ihtiyarladık artık, bunların nasıl yapıldığını ve atıldığını soran olursa yazarım; benim için bu da ayrı bir ihtiyarlık zevki olur. Esasen uçurtmayı da yazacağım, hem bunu şimdiye kadar nasıl unuttuğuma da şaşıyorum bile...

Zaparta

AYLIK ANSİKLOPEDİ

KÜTÜPHANENİZİN EN DEĞERLİ ESERİ OLACAKTIR.

Akıl Hocası

Bursada H. Ö. :

"1. Sevmek çok tatlı şey diyorlar; ben bu tadı duymadım... Neden?

2. Çirkinim; fakat güzel erkekleri tercih ediyorum... Niçin?

3. Fakirim; zengin olmak istiyorum... Nasıl?,,

CEVAP :

1. Bazı insanların dili teneke kaplıdır; yemeğin lezzetini alamazlar... Sizin de min tarafillâh gönlünüze çinko geçirilmiş olacak ki sevgiyi tadamıyorsunuz!

2. Bundan tabii ne var? "Güzel daima sevilir!,, Ataların sesidir... Güzeli güzel de sever, çirkin de! Çirkinlik sevmeye mâni değildir ki... Hattâ, bazan, çirkinlik sevimli olmaya, sevilmeye bile mâni değildir!

3. Piyango bileti tavsiye etmekten başka bir çare aklımıza gelmiyor.

★

Edremitte S. Ş. :

"1. çalgı çalanların parmaklarına lânet sinermiş derler... şimdi ben çok sevdiğim kemanı bırakayım mı?

2. Memur olduğum dairede işler pek çok... İçinden nasıl çıkmalı?.

3. Dedikodulardan kurtulmanın çaresi nedir?,,

CEVAP :

1. Çalgı çalanların parmaklarına lânet siner amma kötü çalarlarsa, falsolu çalarlarsa... İyi çalanlardan Allahın da kullar gibi memnun olacağına şüphemiz yoktur.

2. Ya işlerin içinden çıkmak için var kuvvetinizle çalışırsınız; yahut işinizden çıkıp - kabilse - rahat rahat dolaşırsınız!.

3. Dedikoduculara mevzu hazırlamazsanız söyleyecek söz bulamazlar; başkalarının hazırladığı mevzulara kulak asmamakta da inat ederseniz büsbütün dilleri tutulur, gider...

★

Bursada M. Ö. :

"1. Karşılıksız aşk ne kadar devam eder?

2. Sevgilimden ayrıyım; ne zaman kavuşacağım?...,,

CEVAP :

1. Âşıkların sırnaşıklığı ile maşukaların yüz yumuşaklığı arasında mebsutan mütenasip olarak devam eder.

2. Resminizi görseydik hasretin müddetini tayin edebilirdik... Zira, şeklinizden, şemailinizden, hasretinize ne kadar müddet tahammül edileceğini anlamak kabil olurdu!.

★

Taksimde T. H. :

"Cennete gitmek için en kestirme yol ve en seri vasıta?,,

CEVAP :

Otobüsle Boğaziçi yolu...

Vizede V. N. :

"Seçim sandığının bulunduğu odada dolaba saklanan adam hakkında mütalâanız nedir?,,

CEVAP :

Mutalâamız müsbettir: Politika bir dolap olduğuna göre dolaba saklanan adam da mükemmel bir politikacı olduğunu isbat etmiştir.

★

Balıkpazarında Y. T. :

"Bir eli yağda, bir eli balda tabirinden ne anlıyorsunuz?,,

CEVAP :

Bir gözü yağda, bir gözü balda deseydiniz kendimi anlardım... Sizin tabiriniz, bana, benden başkalarını hatırlattı!

Akıl Hocası

Sulh meyvesini yiyemeyen dünya büyükleri!

İYİ NİYET!.

Yargıç suçluya sordu:

— Lokantada yemek yedikten sonra çatal ve kaşığı cebine sokmuşsun. Maksadın ne idi?

Suçlu cevap verdi:

— Satıp yediğim yemeğin parasını verecektim!

KADIN ve KÜRK

İki arkadaş dertleşiyorlardı:

Birisi içini çekerek:

— Halimi sorma, dedi, karım her sene benden bir kürk istiyor.

Öteki cevap verdi:

— Çok fena... Böyle giderse yakında çırçıplak kalacaksın!.

BENİM GİBİ OL DA...

İhtiyar bir sarhoş, sokakta giderken, kuyruğunu sallayarak koşan bir köpek yavrusu gördü: Durup arkasından baktıktan sonra kendi kendine söylendi:

— Hele sen de benim gibi morukla da bakalım böyle koşmaya değil kuyruğunu kıpırdatmaya halin kalır mı?

No. 546, CİLT: 21, SENE: 11 FİYATI 15 KURUŞTUR 13 HAZİRAN 1946

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

DÖRT SENEDE BİR GÖRÜNEN KUYRUKLU YILDIZ

Ümitliler — Mübarek.. Bu defa uzak geçiyor.. Ele geçirmek güç olacak!

— Yeni mayonu mu prova ediyorsun?

— Hayır, karşıki eve yeni kiracılar taşındı, oğullarını prova ediyorum!..

Tek dereceli seçim usulünün tatbikinde, halk ve basın hürriyetini kayıtlandıran bazı kanunları kaldırmak işlerinde olduğu gibi memleketi daha geniş ve gelişmiş bir demokrasiye kavuşturmak yolunda Halk Partisi hükûmetinin sarfettiği masum ve samimî gayreti tenkit eden gazeteleri okurken daima bu hoşnutsuz burnunu kısan ve istihfafla gözlerini küçülten mahalle karısı gözümün önüne geliyor.

— Aman şu tek dereceli seçim usulünü iyi tatbik edelim. Bütün ileri demokrasilerde olduğu gibi herkes sandık başına gelerek oyunu hür olarak, beğendiği, güvendiği insana versin.

— Ne dedin, ne dedin? Hiç de canım istemiyor ama güleyim bari. Kırk bir buçuk kere maşallah.

— Canım bunda gülecek ne var?

— Ayol sen adama serbest oy verdirir misin?

— Verdirmeyecek olsam bu usulü çıkarır mıydım?

— Çıkarırsın da yine verdirmezsin!

— Belediye seçiminde verdirmedim mi?

— "Bizimkilere oy ver,, diye herkesi korkuttun.

— İnsaf et büyük hanım... Kime ne yaptım?

— Oyunu bizimkilere ver demişler senin adamların...

— Korkutma bu mu?

— Korkutmanın daha iyisi olur mu? Bunu söylerken "Hele verme de bak!,, gibilerde gözlerini kırpmışlar Gelenler de kimi memur, kimi tüccar, kimi kimbilir ne? Mallarından, canlarından korkmuşlardır elbette...

— Yarabbi sen bilirsin? Korkmasınlar diye sandıkları tarlanın ortasına mı bırakaydık büyük hanım?

— Hem kaç yerde bunu açıktan açığa yapmışlar...

— Diyelim ki bir kaç kişi sahiden yapmış... Binlerce kişiden bir kaçı vazifesini iyi yapmazsa kabahat benim mi? Onlar da nihayet senin gibi insanlar.

— Bir kaçı mı? Bir kaçı değil bir çoğu...

— Nereden biliyorsun?

— Öyle söylüyorlar işte...

— Büyük hanım senin için de neler söylüyorlar ama biz kulak asmıyoruz. Bir kaç yerde sahiden yolsuzluk olduysa her tarafta böyle olmuştur demek hakkını nereden buluyorsun?

— Hem sen ne diye polisleri eve gönderir de insanları zorla sandık başına getirilsin?

— Canım polis; "Sandığınız şuradadır. Hadi vazifenizi yapmağa gidin,, derse günah mı olur?

— Herkes koskoca polisi kapısında görürse elbette korkar.

— Korkmasın diye polisleri kadın kıyafetine mi sokalım büyük hanım?.

— Sonra da kanunlar değişiyor diye bizi aldatıyorsunuz.

— Değişmiyor mu?

— Gazeteyi kapamak hakkını hükûmetten alıp mahkemeye vermek kanun değiştirmek midir?

— Peki sen söyle de ben yapayım büyük hanım... Bir gazete çıkar da devletin emniyetini gerçekten tehlikeye koyarsa elimizi kolumuzu bağlayıp karşıdan seyir mi edelim? Yapma diyecek bir kuvvet bulunmasın mı?

— Biz kendimiz ona terbiyesini veririz.

HAFTADAN HAFTAYA

KOCAKARI KAFASI

Merhum Hüseyin Rahminin galiba Tesadüf adlı romanında kırk küsur sene evvel okuduğum bir parça hiç aklımdan çıkmaz. Üstadın en kuvvetle canlandırdığı mahalle karısı tiplerinden bir Sabriye hanım vardır. Bu nevi çaçaron İstanbul koca karılarının kocaları, bütün bir hayat boyunca onlarla boğuştuktan sonra ihtiyarlıklarına doğru dama derler, her türlü müdafaa kudretini kaybetmiş şaşkın, sersem, dilsiz bir mahlûk haline gelirler. İşte bu Sabriye hanımın Hacı efendi diye çağırdığı ihtiyar kocası da böyle biçare bir adamcağızdır.

Sabriye hanım kocasının aptallığını isbat etmek için bir kürkçü vakası anlatmayı âdet etmiştir. Hacı efendi kürkçüye kürkünü tamir ettirmeğe gitmiş, fakat sonradan sersemliği yüzünden kürkçü dükkânını kaybetmiştir.

Hacı efendi boynunu bükerek dinleyenlere karşı kendini müdafaa eder:

— Yahu Allah rızası için siz söyleyin... Kürkçü dükkânını değiştirmiş, başka yere taşınmış. Kabahat benim mi?.

Sabriye hanım kokmuş bir et parçası koklar gibi burnunu kısar; gözlerini küçülterek:

— Güleyim bari, der, sanki herif dükkânı değiştirmeseymiş bulacakmış.

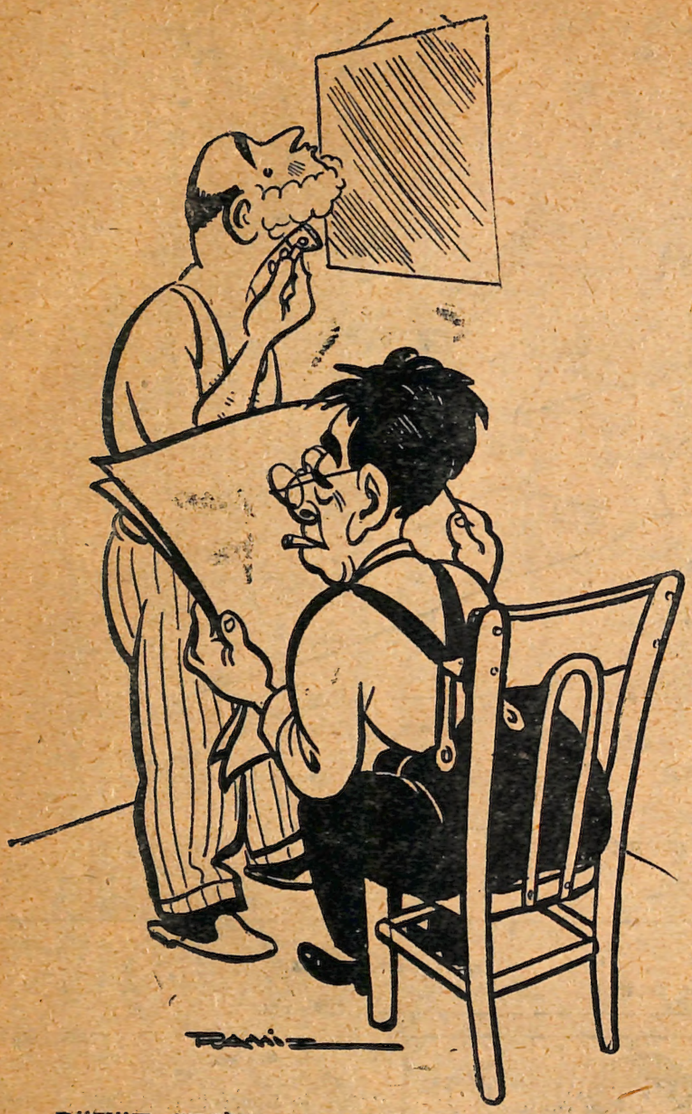

BÜYÜK SEÇİM HAZIRLIKLARI BAŞLADI...
— Dur acele etme... Bu defa seçilecekler ihtiyarlardan mı, gençlerden mi, anlaşılsın da ondan sonra traş ol!.

— İzin ver de azıcık da ben güleyim. Terbiyesini vermek size kaldıysa...

— Bak nasıl da gülüyor bana.

— Gülerim kızarsın; kaşlarımı çatarım korkarsın; "tehdit ediyor„ dersin. Ben de insanım büyük hanım...

— Ne gül, ne kaşlarını çat...

— Doğru, sen gül, bağır; ben karşında boynumu büküp "ya sabur„ çekeyim.

— Bak yine tehdit ediyor.

— Ne dedim büyük hanım?

— "Ya sabur„ çekiyorum demek, "Sabrım tükenecek, yani seni ayağımın altına alarak bir temiz döveceğim„ demektir. Hem sen kimin başına şal örtüyormuşsun bakayım... Şal tabuta örtülür. Demek beni öldürüp tabuta sokacaksın.

* * *

Memlekette her hangi bir hayırlı işe başlanır, meselâ bir fabrika kurulur, işçileri ve makineler yeni olduğu için ilk başlangıç zamanında bazı sakatlıklar olursa fabrikayı temelinden yıkmak mı lâzım? "Bu fabrikayı yapanlar sırf böyle fena mal çıkararak halkı zarara sokmak istiyorlar„ diye bağırmak mı lâzım?. Bunu yapmayız; çünkü mantıksızlığı meydandadır. Fakat tek dereceli seçim gibi yepyeni bir işe başlarsak ve ilk günde bunu her yerde randımanla işletememiş, ufak tefek bir iki sakatlık yapmış olursak bu bir "yangın var„ diye bağırılacak suikasttır.

Hüseyin Rahminin de, kahramanı Sabriye hanımın da ruhları şadolsun.

Karikatür

YAŞTAN OLSA!

Sayın bay seksen yaşlarında var. Allah daha ziyade etsin. Sıhhati de yerinde. Yalnız son günlerde sol bacağına bir ağrı yapıştı. Bir türlü geçmiyor. Bay meraklı, hemen bir doktor çağırttı, muayene oldu. Sonra doktora sordu:

— Bu ağrı neden ileri geliyor acaba doktor?..

Doktor yutkundu, bir an düşündü. Sonra işin doğrusunu söyledi:

— Yaştan efendim!.

İhtiyar başını salladı:

— Olamaz... Benim sol bacağım, sağ bacağımla ayni yaştadır. Halbuki sağ bacağımın ne ağrıdığı var, ne de sızladığı... Hastalık yalnız solda!.

HÜSNÜ KURUNTU

Eski iki dost, biri kadın, biri erkek. Oturmuş, eski günlerden, eski hatıralardan konuşuyorlardı. Erkek:

— Hayatımda hakikaten güzel iki kadın tanıdım! dedi.

Kadın hemen sordu:

— Öteki kimdi?.

KARŞILIKLI TEHDİTLER

Harp içinde ticarete başlayıp birdenbire zengin olmuştu. Fakat piyasa durgunlaşınca iflâsın yolunu tuttu. Hele son iki ay içinde işleri pek fena gidiyordu.

Gündüzleri çenesini biçak açmaz, geceleri gözüne uyku girmez olmuştu. Bir gece yatağında bir sağa, bir sola dönüp dururken bitişik odada bir takım acaip tıkırtılar duydu. Acaba eve hırsız mı girmişti!.

Hemen tabancasını alıp yatak odasından çıktı, koridoru geçti. Kasasının bulunduğu odaya girince yabancı bir adamla karşılaştı. Hemen tabancasını doğrultup haykırdı:

— Davranma, yakarım!.

Hırsız kasayı açmıştı. Gayet sakin bir sesle şu cevabı verdi:

— Sen de birini çağırayım deme, kasanda beş para bulunmadığını söyler, iflâs ettirirm!.

ELEKTRİK

Lisede fizikten imtihan yapılıyordu. Öğretmen sordu:

— Söyle bakayım oğlum. Nelerden elektrik geçmez?

— Camdan, kehribardan, tahtadan!.

— Başka??

— Lâstikten!..

— Başka??

— Bakalitten!.

— Başka??

— Kenar mahallelerden!..

ÖNEMLİ HASTALIK

Hasta doktora dert yanıyordu:

— Son zamanlarda çok sabırsız oldum doktor!. Hiç bir yerde duramıyorum. İçime hafakanlar basıyor.

— Eskidenberi böyle miydiniz?

— Hayır efendim!.. Bilâkis!.. Telefonu açar, ses gelecek diye saatlerce beklerdim. Musluğun başına gider, bir damla terkos suyu akacak diye akşamı ederdim. Hele duraklarda tramvay beklemekte herkesten daha sabırlı idim. Şimdi nerede o günler?!..

NUHUN GEMİSİ

Tramvay, tenha olamaz ya, bermutat kalabalıktı. Duraklardan birinde arabaya bir bayan bindi. Ama bizim Tombul Teyzeye yakın bir bayan!. Zavallı, kendine bir yer bulabilmek için etrafındakileri epeyce sıkıştırmak zorunda kaldı.

Rahatsız olanlardan haşarı bir mektepli suratını ekşitip:

— Uh, diye homurdandı!. Kadın değil, su aygırı!.

Şişman bayan bu iltifatı duymuştu. Döndü, büyük bir nezaketle, çocuğa:

— Oğlum, dedi, tramvay arabası Nuhun gemisine benzer. İçine her çeşit hayvan girer.

Ve haylazın gözlerinin içine bakarak ilâve etti:

— Eşekler bile!..

— Hayallerimi hakikate çevirecek birini bulsam derhal evleneceğim.
— İmkânsız!
— Neden?.
— Çünkü hayallerini hakikate çevireceğim diye kendisi hakikatten hayale döner!.

— Niçin denize girmiyorsun, karpuzun düşmesini mi bekliyorsun?
— Hayır, kabakların düşmesini bekliyorum..

İNCE HESAP

Fabrika müdürü değişmişti. Eskisi yeni müdüre işi devrederken memurlar hakkında, onlardan gizli, bazı bilgiler de verdi. Bu arada İlhami isminde birine dikkati çekerek:

— Çok çalışkan, zeki, ateş gibi bir gençtir! dedi. Yalnız çok kurnaz, oyuncu, şeytan bir adamdır. Dikkat ediniz sizi faka bastırmasın!.

Müdürler değişti. İki gün sonra İlhami yeni müdürün karşısına dikildi:

— Efendim, dedi. Sizden küçük bir izin rica edeceğim.

— Ne kadar?.

— Kırk sekiz saat!.

— Pek âlâ!.. Yalnız, dikkat edin, ben bildiğiniz müdürlerden değilim. Sözünüzde durmazsanız bozuşuruz!..

İlhami boyun kırdı:

— Aman efendim, size karşı bir nezaketsizlikte bulunabilir miyim? Yalnız kırk sekiz saat için için istiyorum!.

— Pek âlâ!. Gidebilirsiniz...

İlhami gitti. Tam bir hafta sonra geldi. Müdür esip köpürüyordu. Hemen genci karşısına çağırttı:

— Ben size ne demiştim?. diye bağırdı. Size ne kadar izin vermiştim?.

İlhami hayretler içinde, sakin bir sesle:

— Kırk sekiz saat, dememiş miydiniz?, diye cevap verdi.

— Peki siz bir haftadır neredesiniz?

— İzinli idim ya efendim!.. Galiba siz yanlış hesap yapıyorsunuz?..

— Nasıl yanlış hesap?!..

— Günde sekiz saat çalışmıyor muyuz?

—Evet!.

— Siz bana kırk sekiz saat izin verdiniz... Haftada altı gün çalışıyoruz. Altı kere sekiz, kırk sekiz!..

Müdür, perişan bir halde koltuğa çöktü:

— Bana da oyun oynadın ha!

Diye söylendi. Beriki gülümsüyordu:

— Bendeniz erken bile geldim. Malûm ya cumartesi günleri öğleye kadar çalışıyoruz!..

— Ablacığım neden evlenmek istemiyorsun, böyle bekâr durmak iyi bir şey mi sanki, ben senin bekâr durmana razı değilim!
— Neden?.
— Senden sonra sıra bana gelir de onun için!..

* * *

ÇOCUKTAN AL HABERİ!

Öğleden sonra eve bir misafir geldi. Bayla karşı karşıya oturdular. Konuşmaya daldılar. Aradan yarım saat kadar geçti. Evin küçüğüğ altı yaşında Çetin, elinde bir futbol topu ile odaya girdi. Doğru misafirin yanına gitti. Tatlı dilil:

— Kuzum amcacığım, dedi, şu topu şişirir misiniz?

Misafir gülümsedi:

— Hay hay yavrum! ama nasıl şişireyim, pompa yok!.

Çetin acaip acaip misafirin yüzüne baktı:

— Allah Allah!.. Babam pencereden sizin geldiğinizi gördüğü zaman yine kafa şişirmeğe geliyor dedi ya!..

MESLEK GAYRETİ

Jimnastik öğretmeni derste beden terbiyesinin öneminden bahsediyordu:

— Dünyada sıhhatten üstün bir şey yoktur! dedi. Jimnastik ise insanın kuvvetini arttırır, sıhhatini korur. Böylece hayatını uzatır.

Çocuklardan biri öğretmenin sözünü keserek:

— Evet ama efendim, dedi, dedelerimiz hiç böyle jimnastik yapmazlardı!

Öğretmen de onun lâfını kesti:

— Evet!.. Yapmazlardı. Yapmadıkları için de hepsi öldü!.

Kadın — Çayınızı bisküitle içmek istemez misiniz?
Erkek — Hayır, sizinle içmeyi tercih ederim!

Rutubetlizade, gelinini görünce, altmış beş yaşına kadar İstanbula gelmemiş olduğuna yanım yanım yandı. Elini cüzdanına atıp bizim resmini bile görmediğimiz banknotlardan bir avuç ayırdı, oğlunun önüne attı:

— Ha bunları harcayup düğün hazırlığu yapin! dedi.

Sonra oğluna dönerek:

— Göreyum seni İskender! dedi. Erkekliğünü göster! Erkek adamun evladu er olur, erkek olur! Ben ananla evlendum, dokuz ay on gün geçtu geçmedu, büyük ağabeyun Temel dünyaya geldu. Şimdi sen de erkekliğünü göster. İşte sizu nişan edeyirum. Yakinda nigâh da edeceğum. Arkasundan sen de beni ağababa edecek-sun! Senesune varmadan bunu yapabilürsenüz size bir apartiman alacağum!

İskenderle nişanlısı, ağızları kulaklarına vararak teşekkür ettiler. Rutubetlizade:

— Gelin şimdi sizu bir öpeyim! dedi!

Oğlunu alnından, kızı yanaklarından öptü. Keyiflendi:

— Haydi siz de öpüşün bakayim!

Diye nâra attı.

İhtiyarın dediğini yaptılar. Fakat kız hemen dışarı kaçtı. Rutubetlizade:

— Gahbe! dedi. Ne de utangaç! İstanbullu gızların cilvesi de başka!.

Beklediler, beklediler. Kız bir türlü geri dönmüyordu. İhtiyar, güzel gelinini doyasıya görmeden gitmek istemiyordu.

— İskender be! dedi. Git şu garini getir! Nereye galdu??

İskender gitti. Biraz sonra yalnız döndü:

— Babacığım, dedi, gelecek ama utanıyor!.

— Utanmak da ne demek?. İnsan babasundan utanır mu hiç!

— Çocuk da bırakmıyor zaten!

— Hangi çocuk?!.

— Şey... Bizim çocuğumuz!.. oğlumuz!..

Rutubetlizade hayretler içinde ayağa kalktı. Tam o sırada güzel kız, kucağında nur topu gibi bir oğlanla içeri girdi. Geldi, yavruyu ağababasının kucağına verdi.

İhtiyar, yumurcağın parıl parıl yanan mavi gözlerine baktı. Başını kaldırdı:

— Hey ezemetine gurban olduğum Allah! dedi. Şu Rutubetlizadelere ne keramet bağışlamişsun! Oğlan gariyi şimdi öpti, şimdi doğurtti. Hem de ağababasu gibi sapuna kadar erkek!.

Çalapala

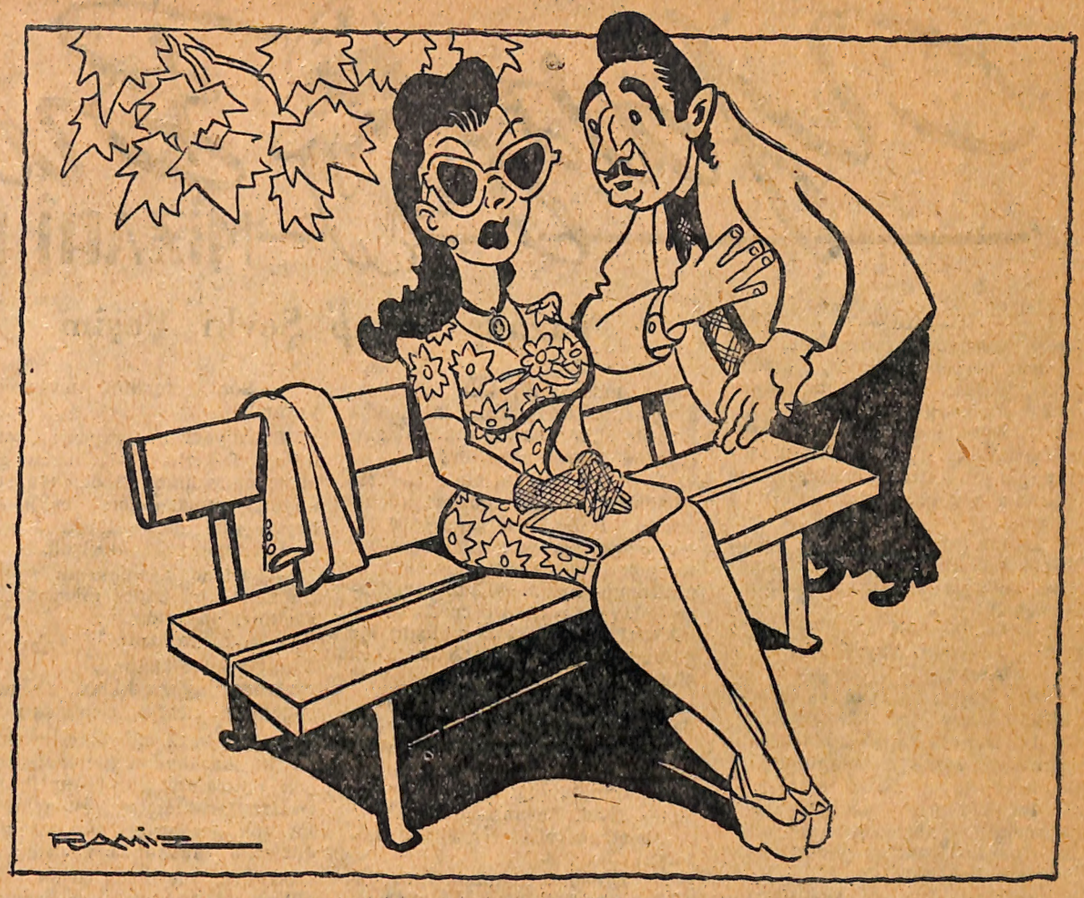

— Fazla yalvarma, birisi bizi böyle görürse ne der?
— Merak etme, "Bay benden evvel yalvarıyor„ dersin!.

MESELE YOK!

Otele tek başına bir kadın inmişti. Ertesi sabah çatık bir yüzle otel müdürünün odasına girdi:

— Burası için bana namuslu bir otel demişlerdi! dedi. Ona güvendim de geldim. Halbuki dün gece benim yattığım odanın koridorunda, bir adam bir genç kızı kovalıyordu.

Müdür sordu:

— Yakalayabildi mi?

— Hayır!

Müdür gülümsedi:

— Öyle ise otelimizin namusuna halel gelmemiş!..

Çamdeviren

HANGİSİ HAKLI

Biri der ki: Bu seçim bir gelenek olacak,
Medenî milletlere bir gün örnek olacak!

Biri der ki: Seçime benzemedi bu seçim,
Seçim günü yerine sayım desek olacak!

Biri der: Neydi o gün göğüslerin vuruşu?
Vuran şey, yürek değil, topla tüfek olacak!

Biri der: Verdi herkes istediği gibi oy,
Halkımızın rüştüne bu bir mihek olacak!

Biri der: Halkımızın rüştünü isbat eden
Belli başlı alâmet oy vermemek olacak!

Biri der: Biz kazandık her tarafta zaferi,
Bu zafer hem şerefli, hem mübarek olacak!

Biri der: Bu zaferden çıkan netice şudur,
Yine bizim ülkede partiler tek olacak!

Çamdeviren de der ki: O haklıdır, bu haklı;
Lâkin bu iş gitgide gelişecek, olacak!..

Çamdeviren

HANGİSİ FENA!

O akşam fazla keyifti. Gece yarısına doğru sokağa çıktı. O duvar senin, bu duvar benim sendeleyerek giderken bir arkadaşına rastladı. Arkadaşı ona nasihat vermek istedi:

— Gördün mü dostum içmek ne fena şey?

Adam gözlerini süzerek cevap verdi:

— İçmek fena değil azizim, yürümek fena!.

AZ KALMIŞ

Vapurda iki genç kız konuşuyorlardı. Biri:

— Ahmetle aranız nasıl?

Diye sordu. Öbürü:

— Mükemmel!.. diye cevap verdi. Nişanlandık gibi bir şey... Yalnız eski nişanlısının yüzüğü iade etmesini bekliyor. Yazısını değiştirip bana takacak!.

KİME BIRAKIYOR?

Dördüncü kocası idi, ölüm döşeğinde yatıyordu. Bir aralık hastalığı ağırlaştı. Can çekişmeye başladı. Zavallı kadın hıçkırıklar içinde kocasına sordu:

— Beni kime bırakıp da gidiyorsun?

Hasta son cümlesini söyleyerek gözlerini kapadı:

— Beşinci kocan olacak zavallı kimse ona!..

Yaz Bulutu

MİZAHÎ ROMAN

Yazan: Ragıp Şevki Yeşim

— 10 —

— Merhaba birader! dedi.

En cerbezeli Hacı Murtaza çıktı, yerden bir temenna çakarak karşıma geldi:

— Allah ömürler versin beyefendi oğlum, gurbet illerden kalkıp gelip hatırını sual etmekle çok mahzuz olduğunuzu görmek dileriz...

Donuk donuk, soğuk soğuk hepsine baktım. Ağzımdaki sigarayı sallayarak, hususî kâtibime seslendim:

— Cahide hanım.

— Efendim, buyurun!

— Ateş!.

Kız koştu, masamın üzerindeki kadın heykelini aldı, uzattı.

Bu benim, Amerikadan getirttiğim son model çakmağımdı:

— Yak!.

Bir düğmeye bastı. Heykelin elindeki meş'aleden bir alev çıktı, sigaramı yaktım, dönüp kasabalılara baktım:

— Evet, bir şey söylüyordunuz?

Hacı Murtazanın gözü çıplak kadın heykelciğinde takılı kalmıştı :

— Şey... Ne diyordum.

Belediye reisi hemen atıldı:

— Beyefendi oğlumuz müsaade buyururlarsa...

Gözlerile koltukları gösteriyordu. Sakin bir şekilde:

— Oturun, oturun!.

Diye el salladım. Sonra hususî kâtibeme döndüm:

— Dün borsadan on bin liralık altın alınacaktı, alındı mı?

Köpoğlu kız, bir saniye bile düşünmedi:

— Evet efendim, alındı, kasadadır. Bir tane de, kiloluk külçe altın alındı.

— O ne tutuyor?

— On beş bin sekiz yüz yirmi lira!.

— Güzel...

Döndüm, belediye reisine baktım :

— Sonra efendim?

— Efendim...

Diye yutkundu. Onun gözü ise masa ucundaki binerlik banknot destelerine takılı kalmıştı. Bütün debelenmelerine rağmen kurtaramıyordu:

— Efendim, kasabamız sakinlerinden ulvî ve âlî bir zatın, cenabı zişanın adl-ü ihsanile malî karun sahibi olması... bizleri ziyadesile mesrur ve mesut eyledi.

— ....

— Demem o deme ki... Bu hâdisei mesude kasabamızın uğurluluğuna delâlet eder...

Göz ucile Kadının Yusufa baktım. Zavallı, gayri ihtiyarî olacak, ellerini göbeği üstüne bağlamış, kafasını çevirmeden odanın ötesine berisine, eşyasına, hahılarına, duvarlarına baka baka salak bir öküze dönmüştü.

Belediye reisi hâlâ bir şeyler söylüyordu. Müdürün gözü ise şişkin, altın A. A. harflerile süslü cüzdanımda idi. İkide birde kuruyan dudaklarını dilile ıslatıyor, avuçlarının teri yüzünden mendilini bir elinden öteki eline alarak silmeğe gayret ediyordu.

Belediye başkâtibinin ise iri gözlükleri altında gözleri küçülmüştü. İkide birde sağa sola dönüp odayı, eşyayı tetkik ediyordu. En çok beni eğlendiren müdürün nutkunun tutulması idi. Bir anda, odaya girerken o candan sahtekârlığının neticesiz kalışile bir balon gibi sönmüştü. Yüzü al al olmuştu. Tıpkı vaktile daireyi teftişe gelen müfettişin karşısında duyduğu sıkıntıyı burada da duyuyordu. O iri, o koca kafalı adamdan kala kala ufacık bir insan kalmıştı, o kadar...

— Evet, devam ediniz.

Belediye reisi ter içinde kalmıştı:

— Efendim, malûmuâliniz, insanlar neşet ettikleri yerlere bağlıdırlar, rahmetli Nevşehirli İbrahim Paşa Nevşehirden yetişme oldukları için, maskatı re'slerini hatırdan çıkarmayıp Nevşehire camiler, imaretler, çeşmeler, şifahaneler yapmışlar, ehli islâmın fakir fukarasına.....

Ağzımdan dumanlar savurarak dinlerken yine döndüm, kâtibeme baktım:

— Siz dün akşam valdenizin hastalığından bahsetmiştiniz değil mi?

Hınzır kız, ışıl ışıl gözlerile yine hemen anladı:

— Evet beyefendi...

— O meseleyi düşündüm ben.

— Sağolunuz, çok minnettarım beyefendi.

— Hususî hastaneye yatıracaktınız değil mi?

— Evet beyefendi.

— Ne istiyorlar masraf olarak?..

— Efendim 500 lira yatırırken, sonra da günde 15 lira...

— Ne kadar yatacak bu valden senin?

— Efendim, konsültasyon neticesinde hekimler en az üç buçuk ay yatması lâzım geldiğini söylediler.

— Üç buçuk ay, 15... Ne eder?

— Efendim, bin beş yüz küsur lira...

— 500 daha?

— İki bin lira içinde...

— Pek âlâ, sen şuradan... (Uzandım, binerlik paketlerden iki tane bin liralık çektim) şunları al... Sonra... (Cüzdanımı aldım, içinden bir 500 lük ayırdım, parmaklarımın ucile kıza doğru attım) Bunu da harçlık et, belki lâzım olur.

— Çok minnettarım beyefendi, çok lûtüfkârsınız, biricik anneme hayat veriyorsunuz.

Ben, kızın tatlı sesle, gözleri dola dola söylediği bu sözleri duymamış gibi belediye reisine döndüm:

—Sonra efendim, devam buyurun...

Belediye reisi sapsarı kesilmişti. Diğerleri ise buzlar gibi idi. donup kalmışlardı. Kıpırdamıyor, oynaşmıyor, bakmıyor, heykel gibi duruyorlardı.

Belediye reisi öksürdü...

— Efendim, maksadı ziyaretimiz işte bu bapta mürüvvetinizin lûtfü ihsanıdır.

— Anlayamadım.

— Yâni efendim...

Müdür ayağa kalktı, öksürdü, boğazının gıcığını temizledi:

— Ali bey... efendi teslim ederler ki, kasabamız kendisinde bir çok hatıralar, güzel, mutlu hatıralar bırakmıştır. Binaenaleyh bir çok gecelerini, bir çok gündüzlerini ağuşunda geçirdiği bu kasabaya, ellerinden gelen teberrüleri ile yardım buyursunlar... Meselâ bir çeşme, bir imaret, yani aş ocağı ihsan buyursunlar..

Hacı Murtaza:

— Fakir fukaranın duasını alırlar beyefendi oğlumuz, ahretini sağlarlar!.. diye ilâve etti.

Sırtımı döner koltuğumun arkasına dayayarak sordum:

— Benden para istiyorsunuz değil mi?..

Belediye reisi gayri ihtiyarî:

— Estağfurullah! diyerek ellerini uğuşturdu.

— Estağfurullahı, mestağfurullahı yok, para istiyorsunuz!.. Beş on kuruş koparacaksınız, kasabaya bir iki şey yapacaksınız, sonra sermayenize ekleyip: "Biz yaptık!,, diyeceksiniz.

— Aman efendim.

— Amanı var mı be? Geçen yıl kasaba ile istasyon arasındaki yol için Çiftlikköylü Hamza efendi para verdi de ne oldu: "Lâşey kabilinden!,, deyip hemen kendinize yottunuz, vali gelince de: "Efendim bütçemizden arttırıp üç beş kuruş kasabalı yardımile sayenizde inşa ettik!,, demediniz mi? Sonra İstanbuldan otobüs getirtip: "Burada araba işleyemez, yol bozuluyor!,, diye otobüsün kârını kendinize yontmadınız mı?

Hepsi de susuyorlardı. Belediye reisi önüne bakıyor, dudakları kıpırdıyordu.

— Ya, reis, işte böyle... Çarşıdaki dükkânları, yol açılacak diye yıktırdıktan sonra, yolu başka taraftan açacağız deyip, dükkânların arsalarını üzerine çevirir misin? Üzerlerine dükkânlar yapıp: "Kasabamızı asrî bir çarşıya kavuşturduk!,, diye öğünür müsün? Esnafa zorla bu dükkânları kiralar mısın? Seni nalıncı keseri seni...

— Fakat efendi, biz sana bu lâflar için mi geldik?

— Elbette bu lâflar için geldiniz!. Başka lâf varsa söyleyin, konuşalım.

Hacı Murtaza yutkundu:

— Beyefendi oğlumuzun parası kendisine ait... Verirse verir, vermezse ne yapalım, sağlık olsun!..

— Kaç para istiyordunuz?

— Hamiyyetin ölçüsü olmaz, ne verirseniz!.

Kadının Yusuf birdenbire ayağa kalktı:

— Haydi, gidelim artık!..

Müdür hâlâ benden tarafa idi. Hâlâ aklında fikrinde vaktile benden istediği borç para vardı:

— Arkası var —

BU GARİP DEĞİŞİKLİK

Bu, İnanılmaz gibi görünüyor. fakat, BİZ..T TECRÜBE EDİNİZ.

Ancak bir hafta zarfında buruşukluklarından kurtulmuş ve bir çok seneler gençleşmiş binlerce kadın hayrandırlar Cildi kendi tabii ve kıymetli - BIOCEL - gençlik unsuru ile besleyiniz, cild serian tazeleşir ve gençleşir «BIOCEL», bütün dünyada tanınmış Viyana Üniversitesi profesörü Dr Stejskal'ın şayanı hayret keşfidir. Şimdi, pembe renktek Tokalon kremi terkibinde BIOCEL vardır Onu her akşam yatmazdan evvel tatbik ediniz. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir Gündüzler için de beyaz renktek Tokalon kremini kullanınız Siyah noktaları eritir açık mesameleri sıklaştırır ve bir kaç gün zarfında çok donuk ve sert bir cildi yumuşatıp beyazlatıp kadife gibi yumuşatır

Fredo Çocuk pudrası

Yeni doğan çocuklarda sık sık görülen pişik, kızartı ve sivilceleri katî surette geçirir. Masajda, deniz banyolarında ve terlemeden hasıl olan bilcümle kızartıları izale eder, traştan sonra cilde taravet ve yumuşaklık verir.

ECZANE ve PARFÜMERİ

Mağazalarında satılır.
Toptan satış Tel: 21192

YAPI ve KREDİ BANKASI

İkramiyeli Aile Cüzdanı

hem ,biriktirme hem de bir talih cüzdanıdır.

Her biriken 100 lira için ayrı bir kura numarası!.

Cep DOKTORU

Alfabe sırasile bütün hastalıkların ansiklopedisidir. Bütün hastalıkların tarifi ve tedavi çarelerini bu eserde bulacaksınız.

Fiyatı 200 Kuruştur

TÜRK MEŞHURLARI ANSİKLOPEDİSİ

V

Edebiyatta, Sanatta, İlimde, Harpte, Politikada ve her sahada şöhret kazanmış olan TÜRKLERİN HAYATLARI ESERLERİ

YAZAN: İBRAHİM ALAETTİN GÖVSA

Bu emsalsiz eser tamamland. Eksik fasikülleriniz varsa bayiniz vasıtasile tedarik ediniz, ve hususi surette imal ettirdiğimiz lüks cilt kapaklarile mücellidinize ciltlettiriniz.

Türk Meşhurları Ciltleri

Nefis bir surette ciltli olarak piyasaya çıkmıştır. Fiyatı: Türkiyenin her tarafında (9) liraya satılacaktır. Bu kıymetli eserden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz ve şimdiden bayiinize sipariş ediniz. (9) liralık posta havalesi gönderenlere ciltlerimiz taahhütlü olarak kırılmaz ampalâj içinde gönderilir.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

TURAL KOPRİMELERİ

Öksürüğe ve Bronşite Karşı

10.000 kadını Hayrette bırakan GARİP BİR PUDRA TECRÜBESİ

Daha güzel görünebileceğinizin Kat'i DELİLİ

BUGÜN bu TECRÜBEYİ Yapınız.

Pudracılıkta şayanı hayret son bir keşif.. *Cildi güzelleştiren,* ona güzel bir cazibe ve yeni bir hayat veren unsur . . . donuk ve çirkin bir cildi, gençliğin tabii renklerile süsler. Pudra yağmur'a, Rüzgâr'a ve hatta terleme'ye rağmen bile sabit kalır ve artık parlak burun bırakmaz. Bu cevher (Krema köpüğü) namı altında beratı istihsal edilmiş ve yalnız Tokalon Pudrasında bulunmaktadır.

CİDDEN MÜHİM BİR TEKLİF

Yüzünüzün bir tarafına krema köpüğü sayesinde istihzar edilen Tokalon Pudrasını ve diğer tarafına her hangi bir pudrayı sürünüz. Şayet "Krema köpüklü pudra" ile pudralanmış taraf diğerinden *daha güzel daha taze* ve *daha cazip* görünmezse Tokalon pudranıza verdiğiniz para iade olunacaktır

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 23 T.Posta kutusu 622. İstanbul.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7. Telgraf: İstanbul KARİKATÜR. Telefon: 23081.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için senelığı 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebi memleketler için senelığı 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.
Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Karikatür

TOMBUL TEYZE DENİZE BAŞLIYOR:

Tombul Teyze — Kör olası, denizin derinliği göğüse geliyor diye beni kandırdın değil mi? bak kuma oturdum...

Sıska dayı — Ne yapayım karıcığım, benim göğsümle senin göğsün arasında on metre fark olduğunu hesaplayıp öyle atlasaydın!..

T.T POSTASI

Merzifon: Selim Taşdelen:

S — Tembul Teyzeciğim, Merzifonda da (bir ihtimal daha vardır) şarkısı aldı yürüdü, siz kaç ömre bedelsiniz?

C — Kaç ömre bedel olduğumu bana değil cümbüşlü memleketinizin keyif erbabına sorunuz. Sizin gibileri mecnun etmek için be-

Erzurum: İşsiz:

S. — Tombul Teyzeciğim, sizi rüyada gördüm. Bana Erzuruma geleceğinizi söylediniz. Zannederim ki şehrimizin güzelleştiğini siz de rüyada görmüş olacaksınız. Fakat bu güzelliği temin için yaya kaldırımlarına dikilen ağaçların, esasen dar olan kaldırımları

dayı gibilerin yürüyebileceği bu kaldırımlara sizin nasıl sığabileceğinizi şimdiden merak etmekteyim.

C — Ben şehrinize g... sokağın ortasından y... için kenardaki dük... kazaya maruz kalı... nen belediyeniz